

«Yiraq yurttin kalgan hat»

Ixanimanki, siz Abduqadir haqqidiki bu hekayini oquxka qokum kizikip qalisiz. Abduqadir tehi ikki yaxka kirmay turupla, ata-anisidin yetim qalidu. Biraq ata-anisidin uningqa nuroqun mal-muluk wa oy-zemin miras qalidu. Uning bir taqisi bar bolup, u Abduqadir wa uning barliq mirasiga mas'ul boluxka bekitilidu.

U qaqda bu hil orunlaxturux yahxi dep hasablinatti. Lekin oylimioqan yerdin Abduqadirning taqisi razil bir adam bolup qikidu. U, bu kiiqik balini yiraqtiki baxka bir tuqkinioqa beriwetidu. U tuqkinimu balioqa pekattla keyunmaytti. Kunlarning birida, taqisi «Abduqadir oldi» degan yaloqan gapni tarkitip, uning barliq mal-mulkinini setiwetidu. U bu pullarni ezining xahsi huzur-halawiti uqun serp qilidu, alwatta.

Abduqadir qong bolqanseri ezining heqnemisi yok, oy-makansiz, baxqilarning hayr-sahawitiga tayinip kun kequridioqan bir yetim bala ikanlikini bilidu. Abduqadir ez kunini ezi elix uqun, etizliklarda japalik ixlaxka mejbur bolidu; xuning bilan bir waqitta u aran okuyalioqudek wa yazalioqudekla malumatqa igal bolalaydu.

Wakıt etüp ketiweridu, Abduqadirmu yigirmə ikki yaxqa kirip qalidu. U bir küni əzi yaloquz əygə kəq kaytip kelip, əz namioqa yeziloqan bir parqə hətning əydə turoqinini bayqap qalidu! Xu qaqda uning nəqədər hayajanlanoqanliqini təsəwwur qilalamsiz?! Qünki uningqa bir parqimu hət kelip baqmioqanidi! Pəqət ikkinqi küni, etizliqqa baroqandila, u «Bu yərdə heqkim meni bayqimaydu» dəp hətne eqip, yeziloqan təwəndiki səzləрни mingbir təsliktə okup qikidu: —

«Hərmətlik mubarək ooqlum Abduqadiroqa: —

Əssalammu ələykum! Mənki uxbu məktupni yazoquqi, sizning rəhmətlik apingizning qerindixi Abdul'əzizdurmən. Birnəqqə yil ilgiri, sizning tehi hayat ikənlikingizdin həwərdar bolup, sizning bexingizoqa kəlgən eoqir külpətlərnin qəmmisini əz qulikim bilən anglidim. Sizning tehi hayat ikənlikingizni anglap iqimgə patmay qaldim. Biz bolsaq, bir tən bir jan bolqan qan-qerindaxlarmiz. Sizgə qongqur qesdaxliq qilimən.

Söyümlük Abduqadir, siz atingizdin qalqan mirasni oqriliqan düxmänlärning arisida yaxawatqanliqingizdin tehiqa bihawär ikänsiz. Bu eqinixlik aqwaldin hawär tapqinimda, sizning mirasingizni, siz üqün qayturuwelixni qarar qildim. Uzun yillik tartqan japalik ämgäklirim wä muxäqqätlirim nätijisida, bu zor mal-mülükning tilhetini yuqiri bädäl tälax arkilik qolumoqa kältürdüm. Hazir bu tilhät qazining qolida. Qazining ismi wä adrisini bu hätning iqigä selip qoydum. Bu tilhätkä päqät siz qol qoyoqandila, andin mal-mülük sizning bolidu. Ämdi muxu hätni qazining aldioqa elip berip, özingizning kimlikini qazioqa eyting. Biz keyin körüxkinimizdä hoxalliqtin täng bährimän bolöqaymiz.

Hörmät bilän,

Taqingiz Abdul'äziz »

Abduqadir xu kämgigä mundaq ixni päkätla anglap baqmioqan! Xunga, ya ixinixini ya ixänmäslükini bilälmäy qalidu. U bir parqä nan üqün ömürwayät küldäk ixläxkä mäjbür bolöqan bir namrat yigitmu — yaki rastinla bir öqayät zor bayliqning mirashorimu? U xu qädär hayajanlanöqanliqidin, hätni qanqä ketimlap öqöqanliqini hättä özimu bilmäydu. Keyin u hetini hojayinidin yoxurux üqün, bir taxning astioqa tikip qoyidu. Ämma ätisi, u hojayinioqa hämmä ähawalni eytip beridu. Hojayini nahayiti aqqiklap: «Nemidegän hamakätsän! Sän bu dunyada päkät birla Abduqadir bar döp oylamsän? Bu hät sanga ämäs, baxqa bir Abduqadiroqa yezilöqan!» — däydu.

Abduqadir jawabən: «Bəlkim xundaqtur. Həlbuki, ismim hətning bexida yeziklik turuptu. Mən xu yərgə berip, bu ixning zadi qandaq ix ikənlikini eniklap qikimən. Nemila bolmisun, xu qaşda kərməmdim?!» — dəydu.

Hojayin Abduqadirni hətni kərsitixkə xunqə zorlap baqıdu, lekin uning qorqıtixliri karəqa kəlməydu. Kün petixtin ilgiri, Abduqadir oşrılıqqa hət yoxurup qoyuloşan yərgə barıdu wə yənə bir qətim hətni kayta-kaytilap oşuydu. Xu küni kəqtə, hojayin bilən birgə oşizalanoşan bir qanqə yurt mətiwərliri tamaqtin keyin, Abduqadiroşa: —

«Yigit, gəpimizni anglap nəsihitimizni qəbul qiləşin. Həlikə hətkə unqilik ixinip kətmə. Birsə seni aldap, əhmək qılmaqşı. Bu hət bir oydurma, imzasımu yaloşan. Hətni bizgə kərsətsəng, biz uning sahta hət ikənlikini ispatlap berimiz» — dəydu.

Abduqadir bu qətimmu ularning səzini rət qilıdu. Mətiwərlər gərqa xundaq aqqıqlanoşan bolsımu, ular xu waqıtning əzidə həqnərsə qılalixi mumkin əməslikini həs qilixıdu.

Biraq yurt qonglirining muxu səzliri Abduqadirning kənglidə guman tuşdurıdu: — «Xularning dəğənliri toşrimıdu...?!» dəp oylinip qalıdu.

U: «Mən ətə ətigən bazarəqa barəşnimda, bu ixning tegi-təktigə yetimən» dəğən qararəqa kelıdu.

Köp sürüxtürüxlərdin keyin, u hət kəlgən jayni bilidioğan bir kixini tapidu. Bir yil ilgirila, bu kixi xu yurtka baroğanikən, u kixi Abdüqadirə: — «Xu yərdə dərwəkə Abdul'əziz isimlik bir kixi bar. Yərlikləning həmmisi uning pəziliti həm esil hislitini mahtixidu. Ularning gəpliridin karioğanda, u kixi nahayıti bay ikən. Biraq muxu birnəqqə yillardin beri, huddi bir namrat kixidək, həlidin kətküqə japalığ ixləp, tapqinini bir sirlik həm əjayib muddi'asi üqün yioğip kəptu» — dəp səzləp beridu.

Abdul'əzizning məqsiti səzligüqigə anqə enik əməstək bolsimu, biraq Abdüqadir uni qüxinələytti! Uning yüriki həyatida həs kılıp bəqmioğan birhil ümid wə xadliqtin tərqqələytti. U Abdul'əzizning muhəbbitidin kəlgən bu muddi'asini bilətti. Uning japalığı əzi, yəni Abdüqadir üqün idi!

Abdüqadir hojayinioğa əzining xu yərgə səpər kilməqci boləğan muddi'asini yənə bir kətim eytidu. Hojayini uni yənila kərkütup, türmigə solatkuzwetidioğanliqini eytidu; andin dərwəkə deginidək kılıdu! Biraq Huda Abdüqadir bilən billə idi. U tamning tüwidin bir təkük təkix üqün keqilərdə həroquqə ixləydu; ahirida onğuxluk keqip ketələydu. Ay yorukida u hetini tapidu wə Abdul'əzizning yurtioğa kərap atlinidu. U kündüzi yoxurunup, keqisi mengip, hojayindin helila uzap ketidu. Bir kənqə həptilik səpər wə sürüxtürüxlər arqilik, u ahiri bu yərgə yetip kelidu həm kəzining əyini tapidu. U səpər dawamida həliki hətni kənqə kətimlap oquoğandu-hə! Hət uningə ümid wə jəsərət berip kelidu. Kəzi ixikni aqkinida, zor bayliqning mirashori boluxka pəkətlə layik bolmioğan bir namrat yigitni kəridu! Abdüqadir səpər dawamida yeməkliki üqün tapqan-tərginining həmmisini tügətkənidi. Uning üsti jul-jul kiyim, puti yaling'ayaq idi. Biraq Abdüqadir əzini tonuxturup, hətni kərsətkinidə kəzi bək hux bolup ketidu.

«Sən yahxi kıpsən» — dəydu u, «Abdul'əzizdə, sening kelixingni məjburlax niyiti yok. U pəkətla sening uning wədisigə ixəngənliking həm xu japalik səpər kılixka jür'ət kılaliqanlikingni kərməkqi. Mana sənmu kəpsən, biz guwahqilarning aldida, muxu tilhət boyiqə ix kərimiz. Xu qaoqda sən özünggə təwə nərsining həmmisigə igə bolisən!».

Xu küni kəqtə Abduqadirning qandak tuyoqlar bilən uhlap qaloqanlikini təsəwwur kılalamsiz? Bular uning qüxi əməs, u həkikətən qəksiz baylik wə xunqə kəp öylərninğ hojayini! U öz qamising yetixiqə, yengi bayliklirini toqra baxquruxka öz-özigə wədə beridu.

Əmdi Abduqadirning qanqilik huxal bolqanliqi həm mal-besatlırining güzəllikidin qanqilik həyranlıqka qəmgənlikini dəp olturuxning həjiti bolmisa kerək. Lekin həmmidin muhimi uning Abdul'əzizning əzi bilən didarlıxidoqan xu küngə bolqan təxnalıqi idi. Qünki u uning bayliklirini qayturup setiwelip, uningoqa bərgən kixining Abdul'əziz ikənlikini untup qelixi mumkin əməs idi. Rast, u bu baylikni qayturuwaloquqini qayturuwelinqan bayliklirining əzidin nəqqə həssə kımmətlik dəp bilətti!

Dostum, bu yerdə sizgimu həm yiraqtin kəlgən bir parqə hət bar! Bu hət bolsa, ərxtin kəlgən Injil mukəddəs (yengi əhdə)tur. U sizgə, Huda siz üçün təyyarlıoğan miras həkqidə eytip beridu. Bu miras bu dunyadiki tügəp ketidioğan baylıqlarəya tüptin ohximaydu; u sap, mukəmməl həm mənggülük. Bu mənggülük mirasning həziniliri iqidə sizning gunəhliringizning kəqürüm qilinixi, nijatlık, yengi həyat wə Huda ata qilidioğan hatirjəmliki bar. Hudaning bu ərxtiki mirasini sizgə wə pütkül insaniyətkə sowəya qilixkə əhdə tüzgənlikini biləmsiz?

Bu hət yənə, Hudaning bu uluoq mirasini siz üçün kəndək təyyarlıoğanlıqini eytip beridu. U sizgə Hudaning Əysa Məsih (Qutkuzəy)ni siz üçün jəpa qekix həm azab tartixkə kəndək əwətkənlikini eytip beridu. Siz üçün Məsih Əysa, Hudaning yenidiki ərxtiki kəttə həm həxəmətlük turaləyusini taxlap, muxu qərangəyü dunyayəya kelip, Əzini qurbanlık yolida pida qildi. U bu dunyayəya kelix üçünla insan süpitidə bolup, siz üçün Əzini əlümgə tutup bərdi. Uning əlümdin tirilixi ərxtiki mirasining (ixəngən bolsingiz) həqiqətən sizning ikənlikigə Hudaning kapalitidur.

Birək Qutkuzəy-Məsih nemixkə siz üçün xundək qiloğan? Qünki bu ərxtin kəlgən həttə (Injilda) deyilginidək, siz bir düxməning, yəni Xəytanning qolida turuwatisiz. U sizning mirasingizni sizdin bulap ketixkə baxtin-ahir urunup keliwatidu. U sizni bu miras həkqidə həwərsiz, qərangəyülük həlitudə mənggü qaldurməqqi. Xuning bilən siz bu toqrılık həqnemini bilməy qəlisiz. Birək Huda sizni səyqəqkə, Qutkuzəy-Məsih sizning mirasingizni qəyturup setiwelix wə sizni Xəytanning qənggilidin azad qilix üçün, yətküqə azab tartti.

Қаdirлик достум, sizdа Hudaning bu wadisigа ixаnq barmu? Xаytanoqа kул болup, gunаh bilән оtkән kоnа hаyatingizni taxlaxqа jür'әt қilalamsiz? Huda sizgа berixni halaydioqan uluq sowoqini qоbul қilixqа tәyyarmusiz?

Xübhisizki bәzi kixilәр sizning iradingizgа sooquk su sepidu. Ular sizni burundin yaxap keliwatqan hаlitingizdә kelip kelixqа ündәydu. Yәнә bәzilәр bu hәt, Injil muқәddәs bolоqan yengi әhdә, siz üqün әmәs, baxқilar üqün dәydu. Yәнә bәzilәр hәtta bu hәt hәқikiy әmәs, uning hәwiri yaloqan, uningdiki wәdә aldamqilik deyixidu.

Biraқ dostum, bu hәt barliқ gunаhқarlarоqа қaritiloqinidәkla, sizgimu қaritiloqan. Uni inqiklәp, tegi-tәktigә yetip оқung. Uning hәқikitini kәrginingizdә hәм bu mәnggүlük mirasning қimmitini bayқiwaloqiningizdә kәnglүngiz Abduқadirningkidәk, yengi besatingizoqа қarap xadlinidu. Қutқuzoquqi Әysа Mәsih zor bәdәl tәlәx арқilik sizgә қayturup bәrmәkqi bolоqan mәoqpirәt, hatirjәmlik wә yengi hаyat sizni күtmәktә. Siz hазirning ezidila bulardin bәhrimән bolalaysiz. Hәmdә Әysа Mәsih әrxтин bu dunyaqа қayta qүxүp kәlginidә, Uning bilән didarlixix, Uningoqа rәhmәt eytix hәм Uning bilән birgә xadlinix pursitigә erixixni tәқәzzalik bilән күtisiz.

Huda hәmmidin uluqdur! Hәmmә ixni jayida қilidioqan Hudaoqа hәmdusana!

**«Ussap kәtkән kixigә muzdәk su berilgәndәk,
Yiraқ yurttin kәlgән hux hәwәrmu әnә xundақ болar»**

(Təwrat, «Sulaymanning Pəndi-nəsihətliri» 25-bab, 25-ayət)

«Yengi əhdə» (hux həwər, Injil)din birni yaki uning məlum bir kişimlirini tapalmisingiz, Məsihning muhlisi boləqan dostliringizdin sorang. Undak dostliringiz bolmisa, səmimiy iltijalarni angliəuqi uluə Hudadin tiləp, du'a kiling! U sizgə bir parqə Injilni ata kolidu!

Əysa Məsihning birqanqə həkmətlik sözliri

«Mubarək, rohta namrat-tiləmqi boləqanlar!

Qünki ərx padixahlığı ularəqə təwədur.

Mubarək, piəqan qəkkənlər!

Qünki ular təsəlli tapidu.

Mubarək, yawax-məminlər!

Qünki ular yər yüzigə mirashordur.

Mubarək, həkqaniylikqə aq wə təxnalar!

Qünki ular toluq toyunidu.

Mubarək, rəhimdillar!

Qünki ular rəhim kəridu.

Mubarək, kəlbi pak boləqanlar!

Qünki ular Hudani kəridu.

Mubarək, tinqlik tərəpdarliri!

Qünki ular Hudaning pərzəntliri dəp atilidu.

Mubarək, həkqaniylik yolida ziyankəxlikkə uqriəqanlar! Qünki ərx padixahlığı ularəqə təwədur.

Mubarək, Mən üçün baxqıların haqarət, ziyankəxlik və hərtürlük təhmitigə uqrisanglar; xad-huram bolup yayranglar! Qünki ərxlərdə katta in'am silər üçün saqlanmaqta; qünki silərdin ilgiriki pəyojəmbərlərgimu ular muxundaq ziyankəxlikləni qilojan».

(Injil, «Matta» 5-bab, 1-11-ayət)

«— Əy japakəxlər və eoqir yük yükləngən həmminglar! Mening yenimoja kelinglar, Mən silərgə aramlıq berəy!»

(Injil, «Matta» 11-bab, 28-ayət)

«Saoqlam adəmlər əməs, bəlki kesəl adəmlər tewipka mohtajdur. Mən həqkaniylarni əməs, bəlki gunahkarlarni towioja qaqiroqili kəldim»

(Injil, «Luqa» 5-bab, 31, 32 ayət)

«Insan'ooqli ezip kətkənləni izdəp qutkuzoqili kəldi»

(Injil, «Luqa» 19-bab, 10-ayət)

«Du'a-tilawət qiloqanda, butpərəs yat əlliklərdikidək quruk gəpləni təkrarlawərmənglar. Qünki ular degənlirimiz kəp bolsa Huda tiliginimizni qoqum ijabət qilidu, dəp oylaydu. Xunga, silər ularni dorimanglar. Qünki Atanglar silərnin ehtiyajinglarni silər tiliməstin burunla bilidu. Xuning üçün, mundaq du'a qilinglar: —

«I asmanlarda turoquqi Atimiz,

Sening naming muqəddəs dəp uluqlanoqay.

padixahliqing kəlgəy,

Iradəng ərxtə ada qilinoqandək yər yüzidimu ada qilinoqay.

Bügünki nenimizni bugün bizgə bərgəysən.

Bizgə kərzdar bololanlarni kəqürginimizdək,

Sənmu kərzlirimizni kəqürgəysən.

Bizni azduruluxlaroqə uqratquzmioqaysən,

Bəlki bizni rəzil boluqıdın qutuldurəqaysən».

Qünki silər baxqılarning gunah-səwənliklerini kəqürsənglər, ərxtiki Atanglarmu silərnı kəqürıdu. Bırək baxqılarning gunah-səwənliklerini kəqürmisənglər, ərxtiki Atanglarmu gunah-səwənlikliringlarnı kəqürməydu».

(Injil, «Matta» 6-babtin)

«İxik Əzümdurmən. Mən arqılık kirgini qutquzulıdu həm kirip-qıqıp, ot-qəplərnı tepip yeyələydu. Ooqri bolsa pəkət ooqrilax, öltürüx wə buzux üqünla kelıdu. Mən bolsam ularnı həyatlıqqa erixsun wə xu həyatlıqı mol bolsun dəp kəldim.

Yahxi padiqi Əzümdurmən. Yahxi padiqi qoylar üqün Əz jenini pıda qılıdu»

(Injil, «Yuhanna» 10-bab, 9-11-ayət)

«Mening yenimoqə kəlgənlərdin həqkaysisini hərgiz taxlıwətməymən»

(Injil, «Yuhanna» 6-bab, 37-ayət)

«Dunyaning nuri Özümdurmən. Manga əgəxkənlər
qarangoçulukta mangmaydu, əksiqə həyatlik nuriçə erixidu»

(Injil, «Yuhanna» 8-bab, 12-ayət)

«Tirilix wə həyatlik Mən Özümdurmən; Manga etikad kılöçüqi
kixi əlsimu, həyat bolidu; wə həyat turup, Manga etikad kılöçüqi
əbədil'əbəd əlməs»

(Injil, «Yuhanna» 11-bab, 25-ayət).

«Biz pəçət (gunahtin özimizni kütquzuxka) amalsiz qaloçinimizda,
Məsiç biz əhlaksizlar üçün Huda bekitkən waçitta Özini pida kildi.
Birsining həçkanıy adəm üçün jenini pida kixi naçayiti az
uqraydioçan ix; bəzidə yahxi adəm üçün birsi pida boluxka jur'ət
kiximu mumkin; lekin Huda Öz meçri-muçəbbitini bizgə xuningda
kərsitiduki, biz tehi gunaçkar waçtimizda, Məsiç biz üçün jenini
pida kildi».

(Injil, «Rimliklaroçə», 5-babtin)

«Internet»tin paydilinidioçan bolsingiz,

«www.mukeddeskalam.com»din

Muqəddəs Kitabtiki barlik qisimlarni qüxürgili bolidu.